

Impact of Ramayana on Social Outreach

சமூக அணுகலில் இராமாயணத்தின் தாக்கம்

S. Aruchamy ^{a, *}

^a Department of Tamil, Karpagam Academy of Higher Education, Coimbatore-641021, Tamil Nadu, India.

*Corresponding author Email: aruchamy5096@gmail.com

DOI: <https://doi.org/10.54392/ijmrd2421>

Received: 27-02-2024; Revised: 11-04-2024; Accepted: 18-04-2024; Published: 30-04-2024

Abstract: Each piece of literature is best suited to one or more of the elements of the time in which it was created, the context of the time, the strength of the chosen song. It is not possible to claim that all such outstanding literatures are perfect in reaching objectives or reaching people. However, there are some noteworthy pieces of literature that were great at the time of their creation or many years later. It can be seen that their amplitude spreads through time like a liquid substance without slowing down even after crossing the boundaries. Ramayana is one such literature. The purpose of this paper is to study the impact of Ramayana in reaching the society.

Keywords: Impact of Ramayana, Epic literature, Society, Outstanding literatures

Language: Tamil

முன்னுரை

ஒவ்வொரு இலக்கியமும் அது படைக்கப்பட்ட காலத்தின் தேவை, காலச்சூழல், தேர்ந்த பாடுபொருளின் வலிமை என பல கூறுகளில் ஒன்றையோ பலவற்றையோ சிறப்பாக எடுத்துரைப்பதாக உள்ளது. அத்தகைய சிறப்பமைந்த இலக்கியங்கள் அனைத்துமே நோக்கங்களை எட்டுவதிலோ மக்களைச் சென்று சேர்வதிலோ முழுமை பெற்றவை எனக் கூறுதல் இயலாது. ஆயினும் உருவான காலத்திலோ பல காலம் கழித்தோ பெரும் புகழ்பெற்ற இலக்கியங்கள் சில குறிப்பிட்டத்தக்கவையாக உள்ளன. அவற்றின் வீச்சு அந்தக் காலச்சூழல் கடந்தும் எல்லைகள் கடந்தும் வேகம் குறையாமல் காலங்களினூடே ஒரு திரவப் பொருள் போல நீக்கமற விரவிச் செல்வதைக் காணலாம். அத்தகைய இலக்கியங்கள் வரிசையில் இராமாயணமும் ஒன்று (Poovannan, 2000). சமூகத்தை அணுகுதலில் இராமாயணம் செலுத்தும் தாக்கம் பற்றி ஆய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம்

மரபும் மரபு கடந்த நிலையும்

இந்திய மக்களிடையே இராமாயணம் பெற்றுள்ள செல்வாக்கு இந்திய மொழிகளுக்கு இடையே ஊடுருவிச் செல்கிறது. அது மொழிகளுக்கிடையே உள்ள ஒப்புமைகளை உணர்ந்த பிணைப்புக்கும் கதைக் கூறுகள் மாறுவதைக் கொண்டு ஒவ்வொரு மொழி சார்ந்த நிலத்திலும் போற்றப்படும் பண்பாட்டுக் கூறுகளை பிற மொழி புழங்கும் பகுதிகளுக்குக் காட்டி விளக்குவதாகவும் அமைகிறது. தொடர்ந்த அதன் போக்கு இந்திய மொழிகள் தாண்டியும் இராமாயணம் பெற்றுள்ள தாக்கங்களை வெளிக் கொணர்வதாகவும் அமைகிறது.

வழக்கு மொழியில் கதை மாந்தர்கள்

இராமாயணக் கதை நெடுகிலும் பார்க்க, வந்து போகும் கதை மாந்தர்கள், கதையோடு பயணிக்கும் கதை மாந்தர்கள் என ஒவ்வொரு பாத்திரத்தின் குணமும் சமூகத்தின் விளிம்பு நிலை

வரை அறியப்பட்டதாக விளங்குகிறது. அறிந்த கதைகளைக் கூத்தாக்குவது கதைப் பாடல்களாக, நாடகங்களாக ஆக்குவது என ஒரு காப்பியம் நிகழ்த்துகலையாக மக்களுக்கான தளத்தில் சேரும்போது ஒவ்வொரு கதைமாந்தரும் ஒரு தனிக் கதைக்கான முக்கியத்துவத்தைப் பெறுகின்றனர்.

அகலிகை சாபம் மீண்ட கதை அகலிகையை மையப்படுத்தி ஒரு தனிக் கதையாகிறது. இரணியன் கதை, கலைக் கோட்டு முனிவர் கதை, கவந்தன் கதை, சடாயு, சம்பாதி சவரி, மாரிசன், மாவலி கதைகள், சனகன் கதை, பரசுராமர் கதை, விசுவாமித்திரர் கதை, வீடணன் கதை என கதைமாந்தர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு தனிக் கதை அமைகிறது.

கதையின் பொருண்மையை அடிப்படையாகக் கொண்டும் நிகழ்த்துகலைகள் வடிவம் பெறுகின்றன. 'எல்லா உயிர்களையும் நல்லுலகில் ஏற்றிய கதை' என்பது அப்படிப்பட்ட கதைகளில் ஒன்று. காகம் கண்ணிழந்த கதை, காரிகை சொல் கேட்ட மன்னன் கதை போன்றவை எல்லாம் கதைகளை முழுமையாக உள்வாங்கிக் கொண்டு நிகழ்ச்சியின் பாதிப்பைக் காட்டுவதாக உருவான கதைகள். இப்படி கதைப் பரப்பில் வடிவில் மிகச்சிறிய இடத்தைக் கொண்ட ஒன்றையும் நுணுகி நோக்கி உருப் பெருக்கி ஒரு நிகழ்த்துகலையாக வழங்கப்படுவது அக்கதை மாந்தருடன் அல்லது அப்பண்புடன் நெருக்கமான நிலைக்கு மக்களை அழைத்துச் செல்கிறது (Poovannan, 2000).

மரபு மொழிகள்

இராமாயணக் கதை மாந்தர்கள் வழக்கு மொழியில் பயணிப்பதை நிகழ்த்து கலைகள் காட்டுவது ஒரு நிலை. ஆனால் கதை மாந்தர்கள் பெயர் சுட்டாத 'பெயரோடு விளங்காத வெறும் வினையை' மட்டும் சுட்டும் மரபு மொழிகள் மக்களை அணுகுவதில் இராமாயணத்தின் தாக்கத்தைக் கூறுவதாக உள்ளன (Subramanian, 1976).

அவமானப்படுத்துதல் என்பது மூக்கறுப்பு என வழக்கில் இருப்பதை அறிவோம்.

"ஊக்கித் தாங்கி, விண்படர் வென் என்று உருத்து எழுவாளை

நூக்கி நொய்தினின் வெய்து இழையேல் என நுவலா

மூக்கும் காதும்வெம் முரண் முலைக் கண்களும் முறையால்

போக்கிப் போக்கிய சினத்தொடும் புரிசூழல் விட்டான்"

என இலக்குவன் தூர்ப்பனகையின் மூக்கை அறுத்த செயல் அவமானம் என்ற புரிதலைத் தந்து அதுவே வழக்கில் மூக்கறுப்பாகத் தங்கி விட்ட மரபு மொழியாகிவிட்டதை அறியலாம்.

மூக்கறுப்பு என்ற 'பெயர் சுட்டாத ஒற்றைச் சொல்' கம்ப இராமாயணத்தைக் கிளறி எடுத்து வந்த ஒரு நிகழ்வைக் காட்டுவது அக்கதை வெகுமக்களைச் சென்று சேர்ந்ததன் வெளிப்பாடு எனக் கொள்ளலாம் (Poovannan, 2000).

"வான் தலை எடுக்க, வேலை மண் தலை எடுக்க, வானோர்

கோன் தலை எடுக்க, வேதக் குலம் எடுக்க, குன்றாத்

தேன் தலையெடுக்கும் தாராய்! தேவரை வென்றான் தீய

ஊன் தலை எடுத்தாய், நீ' என்று உரைத்தனர், உவகை மிக்கார்". (யுத்த காண்டம் -இந்திர சித்து வதைப் படலம்)

என்ற பாடலில் 'தலையெடுத்தல்' என்பது இரண்டு வேறுபட்ட பொருள் கொண்ட தனித்தனி மரபு மொழிகளுக்கு ஆதாரமாக இருக்கிறது (Poovannan, 2000).

அளித்தல், தழைத்தல் என்ற இரு முரண் கூறுகளும் அடுத்தடுத்து இடம் பெற்ற போதும் இரண்டும் அதே பொருளில் மரபு மொழிகளாகவும் விளங்குவதை அறிய முடிகிறது (Ramaswamy, 1963).

விடுகதைகளில் இராமாயணத் தாக்கம்

செவிவழிக் கதைகளாகவோ நிகழ்த்து கலைகள் வழியமைந்த செய்திகளாகவோ தெரிந்து கொண்ட இராமாயணக் கதை மாந்தர்களின் தோற்றம், இயல்பு, திறன், எண்ணம் என்ற நுட்பமான பல கூறுகள் பேச்சு வழக்கில் பயன்பாடெய்துகின்றன. அவை மரபுமொழிகள் பழமொழிகள் என்ற எல்லைகளைத் தாண்டி விடுகதைகளாகவும் பயணிக்கின்றன.

‘இவ்வளவுண்டு ராமனுக்கு அவ்வளவுண்டு நாமம்’

என்பது ஒரு விடுகதை. உளுந்தை விடையாகக் கொண்ட இந்த விடுகதை இராமனின் தோற்றப்பொலிவும் நெற்றியில் விளங்கும் நாமமும் சிந்தனையில் இருக்க உதிர்க்கப்படும் விடுகதை ஆகும். இராமனின் கரிய திருமேனியும் நெற்றியில் அணிந்த திருநாமமும், உடைத்த உளுந்துப்பருப்பின் தோற்றத்தால் நினைவு கொள்ளப்படுகின்றன.

‘தகதக தட்டுப்போலே

தாமரை மொட்டுப் போலே

இந்திரன் எழுத்துப் போலே

இராவணன் சுருட்டுப் போலே’

என்ற இந்த விடுகதை பாம்பைப் பற்றிய ஒரு விடுகதை. இராவணன் என்பவன் ஒரு முரட்டுத்தனமான எதிர்மறையான கதைமாந்தன் என்பது மனதில் பதிந்துள்ளதன் வெளிப்பாடாக இந்த ‘ராவணன் சுருட்டு போலே’ விளங்குவதை அறியலாம்.

‘அந்தரத்தில் பறந்து வரும் பருந்தே யன்று

அழகான வாலும் உண்டு அனுமாரன்று

விந்தையுடன் கட்டுண்ட கட்டுமன்று

வேந்தரது திருநாமம் அவர்களுக்கே யுண்டு’.

அழகான வாலை மட்டுமல்ல விந்தையுடன் கட்டுண்ட கட்டையும் நோக்க அனுமன் கதைகளை அறிந்திருப்பதை நாம் உணரலாம்.

வானில் பறக்கும் பட்டத்தின் வால் அனுமனின் வாலை நினைவுபடுத்துவது நேரடியாக சுட்டப்படினும் பட்டம் கடல் தாவ விண்ணில் பறந்த அனுமனின் ஒட்டுமொத்தக் குறியீடாகவும் ஆகிப்போனதை உணரலாம்.

சிறுவர் கதைகள்

இராமாயணக் கதைப் போக்கில் அமைந்த நிகழ்வுகளை அடியொட்டியதாக அல்லது அதன் நீட்சியாக அமைந்த கற்பனைக் கதைகள் சிறுவர் இலக்கியங்களில் கதை கேட்கும் ஆர்வத்தைத் தூண்டுவதாக உள்ளன.

‘அணில் முதுகில் வரிகள் ஏன்?’

என்பது ஒரு இராமாயணக் கதையோடு தொடர்புடைய ஒரு சிறுவர் கதை. கதையை அப்படியே கூறுவது ஒரு நிலை. மூலக் கதைக்குள் கற்பனை கலந்து கதையாக்குவது இன்னொரு நிலை. சிறுவர் இலக்கியம் சுவைபட அமைய இராமாயணக் கதைகளின் பங்கு ஒரு நுண்ணிய ஆய்வுக்குரிய அளவு பரந்தது.

புதுக்கவிதையில் இராமாயணத் தாக்கம்

மரபு வழி அமைந்த இலக்கண வடிவை மீறிய புதுக்கவிதையிலும் இராமாயணக் கதைகளின் தாக்கம் குறிப்பிடத்தக்கது. யாப்பிலக்கணத்துக்கு ஒவ்வாமல் கருத்துப் புலப்பாட்டுக்கும்

சொல்லழகுக்கும் சிறப்பான கவனம் தருவது புதுக்கவிதை. ஆனால் வடிவம் புதியதாக இருந்தாலும் மக்களின் கவனம் பெற வழக்கில் புகழ் பெற்ற பழைய இலக்கியங்களின் கருவை, கதை மாந்தர்களை, நிகழ்வுகளை, கதை அமைப்பில் இடம்பெறும் உரையாடல்களை புதுக்கவிதைகள் பயன்படுத்திக் கொள்ளுகின்றன.

பொருள் புலப்பாட்டில் இராமாயணத்தின் தாக்கங்களுடன் கொள்ளும் பாடுபொருள்கள் அரசியல், சமுதாயம், அன்றாட வாழ்க்கை, வரலாறு, உளவியல் என பலதரப்பட்டவை. அதில் நிகழ்வுகளை எதிர்நிலையில் நினைத்துப் பார்த்தல், ஒட்டியும் மாற்றியும் கொள்ளல் என பலவகை உத்திகள் கொள்ளப்படுகின்றன. கதை நிகழ்வுகளை ஆய்ந்துபார்த்து அதில் அன்றைய, இன்றைய சமூகச் சிக்கல்களை விவரிக்க மீள்ஆய்வு செய்யும் கவிதைகள் அவற்றுள் ஒரு வகை.

அசோக வனத்தில் சீதை உகுக்கும் கண்ணீர் ஆழ நோக்கப்பட ஒரு புதுக்கவிதை வடிவம் பெறுகிறது.

‘அசோக வனத்தில்

சிறையிருந்த

பெருமாட்டி

சீதை

தன் ஆடைகளை

விழிகளால் நனைத்து

உடல் வெப்பத்தால்

உலர்த்தினாள் அங்கே

சீதை சலவை செய்தது

உடைகளையல்ல

இராவணனின்

மனதை

ஆனாலும் பயனென்ன

அழுக்குப் போகவில்லை’.

(மு. மேத்தா)

நிராயுதபாணியாக போர்க்களத்தில் நின்ற ராவணனை “இன்று போய் நாளை வா” என்று ஏவிய ராமனின் கூற்று ஒரு அகத்துணர்வை வடித்து வைக்கும் கவிதையாக வடிவம் பெற்றுவிடுகிறது (Metha, 1984).

“நான்

முன்னாள் வந்து நின்ற பிறகும்

உன் முகத்திரை ஏனோ

மூடியே உள!

நிராயுதபாணியாகத் தான் நிற்கிறேன்

இன்று போய் நாளை வா

என்று சொல்லி விடாதே

இன்று வா

நாளையும் வா

என்று சொல்". (மு. மேத்தா)

மாயமான் என்று தெரிந்தும் மயங்கிய இராமனின் நிலை இங்கு ஒரு உளவியல் தன்மையைக் காட்டப் பயன்படுத்தப்படுகிறது (Metha, 1985).

“போதியின்

நிழல் தேடி

என் பாதங்கள் போகும் பொழுது

ஏன் இந்த இதயம்

ராமனாகி

ஒரு மாயத்தின் பின்னே

மயங்கி ஓடுகிறது” (Thuravi, 1985).

முடிவுரை

காப்பியம் என்று வரையறைக்கு உட்பட்டு ஒரு நோக்கம் கருதி ஒரு காலத்தில் வெளியான ஒரு படைப்பு அந்த நோக்கத்தைக் கடந்தும் சமூகம் பயன்படுத்திக்கொள்ள வாகாய் இடமளிக்கிறது. இராமாயணக் கதைகள் அதில் பக்தியுடையோர், எதிர்ப்பாளர் என்ற வகைமைகளைக் கடந்து, சமூகச் சிக்கல்களையும் தன் வயப்படுத்தி காப்பியக் கதைகள் வழி பேசு பொருளாகவோ சிக்கல்களுக்கு விடையாகவோ திகழ்கின்றன. படைப்பின் நோக்கம் அதுவன்று என்ற போதும் காலம் தோறும் இராமாயணப் பயன்பாட்டை நோக்கின் இராமாயணத்தின் தாக்கம் பல நிலைகளில் இருப்பதை உணர முடிகிறது. இராமாயணத்தால் அவற்றிற்கும் அவற்றால் இராமாயணத்திற்கும் மக்களை அணுகுவது மேலும் எளிதாவதை அறியமுடிகிறது. எந்தெந்தக் காலங்களில் இந்த ஒத்திசைவான வளர்ச்சியும் செல்வாக்கும் மேலோங்கியுள்ளன, இப்போதும் அந்த வளர்ச்சி குன்றாமல் இருக்கிறதா என்பதெல்லாம் மேலாய்வுக்குரியவையாக விளங்குகின்றன.

References

- Metha, M. (1984) Thiruvilakalil Oru Theru Padagan, Kavitha Banu Veliyedu, Chennai, India
- Metha, M. (1985) Nanthavana Natkal, Thirumagal Nilayam, Chennai, India
- Poovannan, (2000) Kambaramayanam, Vardhamanan Publications, Chennai, India
- Ramaswamy, A. (1963) Mearkol Vilaka Kathaikal, Kalaga Veliyedu, Chennai, India
- Subramanian, S.V. (1976) Tamil vidukathaigal, International Institute of Tamil Studies, Chennai, India
- Thuravi, (1985) Nilavin Keel Sila Ninaivukal, Narmatha Pathippagam, Chennai, India

Funding

No funding was received for conducting this study.

Conflict of interest

The Author has no conflict of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License

© The Author 2024. The text of this article is open access and licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License

Cite this Article

S. Aruchamy, Impact of Ramayana on Social Outreach, Indian Journal of Multilingual Research and Development, Vol 5, Iss 2, (2024) 1-6. DOI: <https://doi.org/10.54392/ijmrd2421>

